

Pojďme malovat světlem, bude to zábavnější

MARTIN KAMÍN
www.fotoexpedice.cz
Facebook: martinkaminphotography

Dnes večer je jeden takový smutný zatažený podzimní pátek. Čtu si knihu o fotografii portrétu a zničehonic se mi vybavila diskuze z mnoha facebookových skupin. Střetávají se v nich velice schopní fotografové, kteří jsou šikovní, tvoří krásné fotografie a jejich práci nelze neocenit.

Text a foto: MARTIN KAMÍN, www.fotoexpedice.cz, Facebook: martinkaminphotography

Tyto skupiny jsou překvapivě početné a omílá se v nich spousta témat, padá mnoho názorů a také nepřesností, které si jen dovedete představit. Jak se přepne na foťáku to a ono, jaké baterie se tam mají vložit a jestli se to dobře drží nebo jestli ten či onen objektiv není moc nebo málo ostrý... Je tohle opravdu diskuze o fotografii, nebo se dostáváme úplně někam jinam?

V knihovně se mi dostalo do rukou několik skvělých knih o fotografování portrétů. Pravda, nejsou nejnovější, ale nějakých deset let přece není – pro dobrou knihu – až takový hluboký právěk. Jenže při listování touto knihou jsem nenašel ani jedinou radu týkající se techniky. Autor tam pouze napíše clonu, čas, citlivost a typ blesku. Nenačnete tam: přepněte si AF do toho nebo onoho režimu, nebo jak musíte mít nastaveno chování fotoaparátu při stisknutí tlačítka C12... V knize hovoří známý autor glamour fotografií Rolando Gomez o úplně jiných věcech – jež osobně považuji pro fotografickou tvorbu za mnohem důležitější.

Drtivá část obsahu knihy je o komunikaci s modelem, hledání pózy či polohy rukou, o pokrčené noze, správném úhlu světla, vhodném modifikátoru, stínu na boku extrémně štíhlé modelky, nebo naopak potlačení „nechtěných tvarů“ u plnější osoby. Gomez jde dokonce dále a říká, že fotograf má být i psychologem a musí umět vyladit atmosféru k focení na takovou vibraci, aby se model cítil v bezpečí a v pohodě.

A tak jsem si uvědomil, že se na internetu příliš zaobíráme podružnostmi. Ano, fotograf musí bezpodmínečně ovládat techniku, kterou používá, musí rozumět fyzikálním principům nutným pro pořízení fotografie, musí být schopen na místě z hlavy určit další clonové číslo,

korigovat expozici apod. Jenže spousta fotografů – ano, většinou se jedná o muže – zabředává do spirálovitých technokratických diskuzí a jsem přesvědčen, že i oni se v nich nakonec ztráčí. Řeší, jestli

modelka sejmutá nejnižším clonovým číslem $f/1,4$ je ostrá až do konečků prstů na nohou nebo jestli tam – nedejbože – náhodou neuvídí málo ostrou řasu či nepříjemný nesoulad na pozadí v bokehu.

Ale to není, vážení, fotografie. To je jen zbytečná „vlna“ o parametrech, které jsou sice součástí fotografie, ale v diskuzích na internetu jim přikládáme příliš velkou důležitost, kterou si nezaslouží.

Mnohem více bychom se měli bavit o světlech, stínech, výrazu modelu, postoji, poloze ruky, nohou, páne, hlavy nebo o výrazu v obličejí. Jako by se zapomínalo na to, že naši nejlepší fotografové neměli ani objektivy se světelností $f/2,8$, ani těla fotoaparátů s rychlostí snímání dvacet snímků za sekundu, natož s autofokusem. Vždyť Sudek chodil po Praze nebo pralesi Mionší s několika deskami. A přesto jejich snímky jsou nejkrásnější, mají ducha a je radost se na ně koukat i po těch mnoha dekadách.

Chci se teď vrátit k té krásné knize a autorovi Fernandu Gomezovi. V jeho práci nenajdete žádné rozbržděné technokratické odstavce, věnuje se detailně světlu ve všech jeho podobách, zejména při dopadu na model nebo odrazu od pozadí. Takže se zabývá skutečnou podstatou fotografie, jejíž označení vlastně vzniklo z termínů *photo*, *lumine* a *graphé* – malování světlem. Takže pojďme raději malovat na modelky světlem, bude to myslím i zábavnější, co říkáte? Jo, a ta kniha se jmenuje *Fotografujeme glamour*. Přeji hezkou zimní sobotu a co nejvíce fotografického světla všem. ■

O AUTOROVÍ

Martin Kamín je profesionální fotograf, fotoexpediční guru, školitel, vydavatel a 12 let pořádá Fotoexpedice.cz a fotokurzy do fotogenických částí světa, které perfektně zná. Nejraději má focení krajiny, kam může sám vyrazit se stativem. Neustále se snaží objevovat světo ve všech formách a používat ho při focení. O fotce říká: „Fotíme světlo a stíny a jejich vzájemnou hru.“